

Arrest

nr. 179 697 van 19 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, en Karina ISTAFA, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voortbestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partijen, komt het hen toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring hebben (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting legt de verwerende partij de volgende stukken voor. Met betrekking tot de eerste verzoekende partij, namelijk de heer M.I., legt de verwerende partij een stuk van 22 september 2016 neer waarin de Belgische autoriteiten de vraag tot terugname door de Duitse autoriteiten weigeren in het kader van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: de Dublin-III-Verordening). Met betrekking tot de tweede verzoekende partij, namelijk mevrouw K.I., legt de verwerende partij een stuk neer waarin de Belgische autoriteiten worden verzocht om een extra onderzoek door de Noorse autoriteiten in het kader van een terugname op grond van de Dublin-III-Verordening. Daarenboven blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekers op 19 oktober 2015 van ambtswege werden afgevoerd. Ook bevat het administratief dossier met betrekking tot de tweede verzoekende partij, namelijk mevrouw K.I., een stuk van 22 september 2016 waarin de Belgische autoriteiten de vraag tot terugname door de Duitse autoriteiten weigeren in het kader van de Dublin-III-Verordening.

Uit de beschikbare gegevens blijkt aldus dat de verzoekende partijen zich niet meer in België bevinden. Deze gegevens worden ter terechtzitting niet betwist door de advocaat van de verzoekende partijen, waarop de verwerende partij het belang van de verzoekende partijen in vraag stelt.

Bij een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is één van de voorwaarden dat de aanvrager van deze machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden zich op het grondgebied bevindt. Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet voorziet immers uitdrukkelijk dat enkel “*de in België verblijvende vreemdeling*” in aanmerking kan komen voor een machtiging tot verblijf. De vraag is dan ook welk belang de verzoekende partijen hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing, nu zij zich niet meer in België bevinden.

De advocaat van de verzoekende partijen stelt ter terechtzitting dat zij zich voor de vraag naar het belang naar de wijsheid van de Raad zal gedragen.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang naar de wijsheid van de Raad gedragen, geenszins aannemelijk maken dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggend beroep zouden hebben en dat de verzoekende partijen met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoeren die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring hebben (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Door zich louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen, maken de verzoekende partijen op generlei wijze duidelijk wat hun belang nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (cf. RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partijen geen blijk geven van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is onontvankelijk. De exceptie van onontvankelijkheid, opgeworpen in de nota met opmerkingen door de verwerende partij, kan in de aangegeven mate worden bijgetreden.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS